

(ಶ್ರೀ ಕಡಿಡಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.)

ಸರಿಯಾದ ಸಮಜಾಯಶ್ವಿಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಪ್ರಮೋಷಣ ವೇಕೆನ್ನಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಭರ್ತಿಮಾಡುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಅಡ್ಡಿಯೇನೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಆಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಒಂದು ಸೂಚನೆ ಬಂದಿದೆ, ಆ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಎಂದು ಆಪಾದನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. — ಇಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಸೂಚನೆಯೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. 1952ನೆಯ ಇಸವಿ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಪ್ರಕಾರ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಶೇಕಡಾವಾರು ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ, ಈ ರೀತಿ ನಿಮಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ಎಂದು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದರು. 1952 ನೆಯ ಇಸವಿ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರಿಗೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿಚಾರವೂ ನಮೂದಾಗಿದೆ. ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅವರ ಸಲಹೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರ್ಯಾಯವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಏಕಾಯಿತು ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಸಲಹೆಯಲ್ಲಿ ಬರೀ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾತ್ರ ಅಡಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡದವರ ವಿಚಾರವೂ ಕೂಡ ಅಡಕವಾಗಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಕವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ನೇಮಕಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಒಂದು ವರದಿ ಬಂದ ತಂತರ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಅವರು ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಶೇಕಡಾವಾರು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಯಿತು. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಇದುವರೆಗೆ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಹೊರತು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಳಿದವರು ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಕಾಕಾ ಕಾಳೇಳ್ಕರವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೈಯುಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಹಿಂದುಳಿದ ಪಂಗಡಗಳಿವೆ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಈ ವಿಚಾರ ಮತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಕೋಮುಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮುಂದುವರಿದ ಪಂಗಡಗಳ ವಿಚಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯೋಗೋಚನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ತೊಂದರೆ ಯಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭರವಸೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಅವರ ನ್ಯಾಯವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಾನು

ಭೂತಿ ಇದೆ. ಈ ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಯಾವಾಗಲೂ ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ತರಗತಿಯವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನ್ನು ಸರಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವಾದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕ ಅಂಶವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಏನು ತೊಂದರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಕೆಲವು ಅಡ್ಡಿ ಆತಂಕಗಳು ಬರಬಹುದು. ರಾಜ್ಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾದ ತತ್ವವು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನು ಅಡಗಿದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಈ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವ ತತ್ವವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಹುಚ್ಚೇಗೌಡ.—ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಫಾರಸುಗಳೇನು ಮತ್ತು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೇನು ?

Sri Kadidal MANJAPPA.—That is treated as confidential.

Sri K. PRABHAKAR.—I press the resolution.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“ This Assembly is of the opinion that necessary rules in respect of reservation of posts or appointments on population basis to the candidates belonging to the Scheduled Castes and other Backward Classes which are not adequately represented in the gazetted and non-gazetted services of the State, be framed for guidance of the Public Service Commission in Mysore, keeping in view the relevant provisions of the Indian Constitution.”

The motion was adopted.

DISCUSSION ON QUESTION No. 238.

Issue of Government Advertisements to Dailies, Weeklies and Periodicals.

ಶ್ರೀ ಎ. ವಿ. ನರಸಿಂಹರೆಡ್ಡಿ (ಬೆಂಗಳೂರು-ದಕ್ಷಿಣ).—ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, 238ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಾರೀಖು 28-7-53 ಮತ್ತು 3-8-53 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೋತ್ತರಗಳಾದವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವ ಭಾವಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಉಪಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೃಪ್ತಿಕರವಾದ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ನಾನು ಅದರಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಪುನಃ ಅವಕಾಶಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ಕೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ಇಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ, ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಸಭಾಪತಿಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪರವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಉತ್ತರಬಂದಿದೆ :

“ The distribution of industrial and other advertisements is based on consideration of standing, status, class of readership, regularity in publication, production or standard of the Journals and Newspapers and also the requirements of the Government Industrial Concerns and Departments.”

ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಪರಿಶಿಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೂ ವಿವರಗಳನ್ನೂ ನೋಡುವಾಗ ನಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ನೀತಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಸಂದೇಹವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗಂತೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಂದೇಹವುಂಟಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಂಗ್ಲ ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ಬ್ಲಿಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸದೇ ಎದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ ಬ್ಲಿಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಜಾಹೀರಾತಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಜಾಹೀರಾತಿಗಾಗಿ ಬ್ಲಿಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಯೇ ಹೊರಬಿಳುವುದಾಗಿದೆ ಎಂತಲೂ ನನ್ನ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ಒಂದು ನಿತಿಯನ್ನು ಗುರಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಹಾಗೂ ಪ್ರಾಂತೀಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಯಾವ ಮಟ್ಟದ ಜನರ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನನಗಂತೂ ಕೆಲವು ಸಂದೇಹಗಳು ಇವೆ; ಸ್ವಾಮಿ, ಬ್ಲಿಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದೆ; ಅದರ ಪುಟ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಷ್ಟು; ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಓದುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯೆಷ್ಟು; ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಎಷ್ಟು ಪ್ರತಿಗಳು ಬರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇವೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಆ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಡ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಪತ್ರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸುವ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಕಾರಣದ ಮೇಲೆ ಜಾಹೀರಾತು ಕೊಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ತಾಳ್ಮೆ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಸರಿಯಾದ ಕಾರಣವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದೇಹಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಆ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಇದ್ದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದ ದೆಸೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅವರು ಮುದ್ರಿಸಿ ಓದುವವರಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಾಯದ್ದಾರೋ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರತಿಗಳು ಈಗಲೂ ಮುದ್ರಿತವಾಗುತ್ತಿವೆಯೆಂದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಸಮಾಚಾರ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರಣವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾವ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಜಾಹೀರಾತನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಅಪೇಕ್ಷೆ

ಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಕೋಡ್ಯಮದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಚಾರವಾಗಬೇಕಾದದ್ದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ಸಿಲುಕುವಂತೆ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಜಾಹೀರಾತಿಗಾಗಿ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದು ಸರಿ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನದ ಕನ್ನಡ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿಗೂ ಸೇರುತ್ತಾ ಇರುವ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಜಾಹೀರಾತಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಖರ್ಚಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಬ್ಲಿಟ್ಸ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗಂತೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

1-30 P.M.

ಈ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸುವಾಗ ಒಂದು ನ್ಯಾಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದಾದರೂ ನಡೆಯುವರೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ, ಈಗ ಹಾಗೆ ನಡೆಯದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಸಮಾಧಾನವೇನು ಎಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri B. HUTCHE GOWDA (Turuvekere).—It is now 1-30. When shall we rise for the day?

Mr. SPEAKER.—After this. Sri Nagaiah Reddy can speak only regarding industrial advertisement to “Blitz”, and not regarding the Editor of that Paper being treated as a State guest.

ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗೇಯ್ಯ ರೆಡ್ಡಿ (ಗೋರಿ ಬದನೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನೂ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡರೌಟ್ ಮೆಂಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಅದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಾದರೆ, ಅದು ಬಹಳ comprehensive ಆಗಿರುತ್ತದೆ, ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ಎರಡೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ಈಗ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು!

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ದೇಶದ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಭದ್ರವಾಗಿ, ಸುಸ್ಥಿರವಾಗಿ. ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಏರ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಇಂದಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವನೇ ಉರುಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಲ್ಲದೆ ಪರರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ನಮಗಿರುವ ಬಾಂಧವ್ಯವನ್ನೂ ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಣಕಾಸಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಕೊಂಡಿ ಪಿಡಿವತ್ತಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನೂ ಗಮನಿಸದೆ ಅಗಾಧವಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಬಿಚ್ಚಿಟ್ಟು ಮರಿಮಾಚಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅದು ಯಾವಾಗಲಾದರೂ ಹೊರಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಅಗಾಧವಾದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎಫ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ.)

ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ದ್ದರೆ ಕಾರಣವೇನು? ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವ ರಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವೇನು? ಒಳ ಸಂಬಂಧ ವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂಬುದು ನನ್ನ ಒಂದು ಆಸೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ನಾನು ಆ ಎಡಿಟರಿನ ವಿಷಯ ವನ್ನು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ—ಅದರೂ ಪ್ರೀತಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವರು ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟು. ಅಂಥದರಲ್ಲಿ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗೆ ನೀವು ಜಾಹಿ ರಾತುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ನೋಡಿದರೆ, ತಲುಗಿನ ಒಂದು ಗಾಡೆ ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಏನೆಂ ದರೆ: “ಮಾಯಬ್ನಾಯ್ ಏಂ ಚೇಸ್ತಾಡ್ ಅಂಚೇ, ತಪ್ಪು ಅಂಚೆ ತಿದ್ದಿಕೊಂಡಾಡು” (ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪುಮಾಡು ತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನೇ ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ) ಎಂಬಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನುಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅಪದ್ಧ ವನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನೇ ಸಮರ್ಥನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ!

Sri H. SIDDAVEERAPPA (Minister for Home and Industries).—I do not think we can allow this thing to go on.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO (Minister for Law and Education).—At least he has got to keep within the parliamentary limits.

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—How beautifully I am going to shape it.

Mr. SPEAKER.—We are not concern ed with the fineness of your language ; we are concerned with the matter, with the substance and you cannot say that the Government are uttering falsehood and so on ; that is unparliamentary.

Sri H. SIDDAVEERAPPA.—I think he has to withdraw those words. I do not think he can be allowed to scanda lise Government.

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—It is no scandal, it is a matter of fact.

Mr. SPEAKER.—You say like that ; you say that it is a matter of fact. ‘ಸುಳ್ಳು’ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಡಿ.

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—How can it be a scandal ?

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆಹ್ವಾನ ಕೊಟ್ಟು ಕರೆಸಿ ಕೊಂಡು, ಅವರಿಗೆ ಮೈನೂರಿನ್ಸ್ಟಿಡ್ವಾಗಲೂ ಆತ್ಮಿ ಕೊಟ್ಟು....

Mr. SPEAKER.—I have given a ruling that you must not speak about his being treated as a State Guest.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸಿ. ನಾಗಯ್ಯರೆಡ್ಡಿ.— ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ದುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಖಂಡನೀಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.—

Sir, when answering questions, I have already submitted that in regard to the distribution of the State and industrial advertisements, the Government have been following a long and well established policy and principle. I wish to submit the following comprehensive statement :—

Government advertisements released to the newspapers and journals by the Information Department come under two heads. First, advertisements of the products of the Government industries like Soap, Sandalwood Oil, Iron, Steel, Cement, etc. These advertise ments are released on a planned basis in almost all the important newspapers both in and outside the State in India. Only Sandalwood Oil is advertised in the United Kingdom through the Trade Agent for Mysore in London. Secondly, the casual advertisements which are in the shape of notifications, calling for tenders, applications for vacancies, auction sales, etc. These advertisements are received from the departmental heads concerned and are released mostly to local newspapers, the number of such newspapers and the number of inser tions being generally indicated by the advertising departments.

The system of payment is as follows.— Advertisements are released according to accepted measurements like four inches double column, six inches double column, four inches single column, etc. For the industrial advertisements, orders are sent out to the respective newspapers to publish these advertise ments on specified dates. For such publications, the voucher copies along with bills for the actual space occupied by the advertisements are received. These bills are checked with reference to release orders and then payment is made. In no case have any amounts been advanced against advertisements to be published.

The Audit Bureau of Circulation audits the circulation figures of news papers and journals who by paying a subscription become its members. The certificate issued by the Bureau is usually taken as authority for assessing the circulation. In Mysore, apart from one or two newspapers no others are

members of this Bureau. If advertisements have to be released only to newspapers which are members of this Bureau and whose circulation figures are certified by this Bureau, many newspapers and journals in Mysore State will not get Government advertisements.

The advertisement grant is sanctioned at the beginning of each year and is apportioned between all the Government industrial concerns, keeping in view their capacity, their financial position and the type of goods that have to be marketed. After this grant is sanctioned, the list is made up of all the important newspapers and journals and submitted to Government for approval. Government has the discretion to omit from or add to the list. Each paper is sanctioned a definite allotment for commercial advertisement during the year. The Principal Information Officer takes action accordingly to see that this yearly grant to the papers is spent during the next 12 months. The factors governing the selection of newspapers are:—(1) their status, (2) class of readers, (3) circulation, (4) regularity of publication, etc. The agents of the industrial concerns also suggest certain papers and if they are of sufficiently high standard, they are also included. Generally the views of paper on current politics will not operate as a disqualification.

The rates for advertisement in individual papers are always settled by negotiation with the concerned papers. Since the system of centralising all Government advertisements has been followed, it has resulted in saving, because it is possible to obtain cheaper rates because of the larger volume of space taken. If each concern or department is allowed to advertise by itself, the rates will be higher and will be different from Department to Department.

The grants sanctioned for advertisement and publicity for the last five years is given below :—

1949-50	...	Rs. 1,80,000
1950-51	...	Rs. 2,05,000
1951-52	...	Rs. 2,05,000 ^{3/4}
1952-53	...	Rs. 1,95,000
1953-54	...	Rs. 1,95,000

Any increase or decrease in the annual grant is governed by the needs of the particular industrial concern which specially wants more or less advertisements. The grants sanctioned include provision for not only advertisement in newspapers but also on other forms of publicity. Generally half the grant is utilized for advertisement in newspapers and the other half for other forms of publicity like, hoardings, neon signs, posters, calendars, advertisement in buses and trams, etc. The accounts of the Commercial Publicity section which handles Government advertisements are audited every year by the Accountant-General.

No advance has been given for the advertisement released for the special Mysore Supplement to "Blitz." The total amount spent from 1949 for advertisement in "Blitz" is Rs. 3,528-12-0. An amount of Rs. 2,725 is to be spent on Mysore advertisement in the Special Supplement of the 'Blitz'. Further, Sir, it may also be noted that an insinuating question was asked whether the Government issued two cheques of Rs. 9,000 and 6,000 unasked. The insinuation is unmerited and the allegation baseless. No such cheques have been issued. By encouraging the publication of such supplements we have the double advantage of not only displaying our industrial products but also get publicity for the administrative activities of Government without paying anything more than what we pay for the space occupied by the advertisements only. This is not the first time that the bringing out of such supplements is encouraged. We have in the past advertised in similar supplements brought out by other papers also on Mysore, the payment in all the cases being limited only to the space that is occupied by the advertisements.

Now with regard to 'Blitz', apart from its views—it may be palatable or not palatable—it has the widest circulation both in India and outside India, and the Government want to do its best by its influence and not by taking its views into consideration but by seeing that the best advantage is derived by the industries.

(Sri A. G. RAMACHANDRA RAO.)

Lastly, it is better that the highest traditions are maintained in pursuing interpellations. In particular, indulgence in personal attacks while pursuing insinuating questions based on unfounded allegations may be strongly deprecated.

Sri N. C. NAGAI AH REDDY.—We do not want his advice.

Mr. SPEAKER.—The latter two sentences are my functions. They are not within the jurisdiction of a Minister.

The House now stands adjourned *sine die*.

The House adjourned sine die at Forty-five Minutes past One of the Clock on Friday, the 7th August 1953.
